

MARXIST - LENINIST

KONTAKTBULLETTIN FOR TELEMARSK SUF

Nr. 2, 1969.

I den studiesirkelen som SUF's faglige utvalg nylig sendte lokallaga, avviser en innledningsvis de "teoriene" som går ut på at arbeiderklassen i de høyt utviklede kapitalistiske statene har fordel av utbyttinga i "u-landa". Som det står i studiesirkelen..... "Å hevde at kapitalismen er blitt "snill" er ikke noe annet en uttrykk for sosialdemokratisk oppportunisme. Andre hevder langt fra at kapitalismen er blitt "snill", men at den imperialistiske utbyttinga er blitt verre og grusommere enn nåensinne. Men hevdes det vidre, utbyttinga i de høyt industrialiserte landa er forsvunnet. Alle (inkludert) arbeiderklassen har fordel av utbyttinga av den 3.verden! Arbeiderklassen i vest er derfor bestykket av monopolkapitalen."

Ka merat Elisabeth S. (nestform. i Danmarks Kommunistiske Forbund m.l.) tar i denne bulletinen disse "teoriene" noe grundigere for seg, og beviser at disse teoriene bare kan svekke arbeiderklassens revolusjonære kamp; bare kan svekke klassekampen.

En "teori" til nytte og glede
for Dansk Arbeidsgiverforening:

ER DANMARKS ARBEIDERKLASSE EN BESTUKKET KLASSE ?

EN NY "TEORI" har dukket opp på det Danske markedet. Den går kort og godt ut på at arbeiderklassen i de høyt utviklede kapitalistiske land - herunder Danmark(Norge)- bare kan beskrives som et "arbeideraristokrati" som er bestukket av storkapitalistene ved hjelp av de profitter som disse herrer sleper hjem fra utbyttingen av befolkningene i de tidligere og nåværende koloniale, halvkoloniale og avhengige land i Afrika, Asia og Latinamerika - altså de land man for korthets skyld sammenfatter under betegnelsen "u-landene".

Ifølge denne "teori", som man tilogmed ser framstilt som en "vidreutvikling av marxismen", lever den danske arbeiderklassen fett og godt- dette forbløffende vrøvl kjøres virkelig fram i debatten!- og dette "vëllevned" har en eneste årsak, nemlig den imperialistiske utbyttingen av "u-landas" befolkning.

Danske revolusjonære kommunister tar bestemt avstand fra denslags idegods. Vi kunne naturligvis noye oss med å si: EN SKAL HØRE MEGET FØR ØRENE FALLER AV! Når vi allikevel beskjeftiger oss med denne uhyrlige "teori", har det to årsaker:

1.) Vi ønsker å slå fast at denne bestikkelses-"teori"- slik som den framføres- er i klar motstrid til den historiske sannheten at den intet har med virkeligheten å gjøre, at den er basert på den grovste forvrengning av den marxistiske teori (marxismen/leninismen), og at den intet har til felles med den internasjonale arbeiderbevegelses og den internasjonale kommunistiske bevegelses ideologi og program, som i den nåværende etappe er sammenfattet i kamerat Mao Tse-tungs tenkning.

2.) Vi vet at bestikkelses-"teorien" ikke er forbeholdt en snever krets som mener å ha "vidreutviklet" marxismen, men at den også er mer eller mindre utbredt i andre venstreorienterte kretser.

Her forbindes den med enslags forakt for arbeiderklassen e l l e r med forskjellige utslag av rørelse over de undertrykte befolkningers lidelser. Vi ønsker å gjøre disse kretsene oppmerksomme på at deres problemstillinger er gale. Vi vet at disse kretser- noyaktig som vi gjør- ønsker å se den danske arbeiderklassen mobilisert til kamp mot storkapitalen og mot vårt pillråtne samfunnssystem. Vi vet at disse kretsene også ønsker å se danske arbeidere stå solidariske med befolkningene i "u-landa".

Vi ønsker å understreke at besynderlige og uriktige "teorier" om velfødde og "sløve" arbeidere som lever "godt" på bekostning av Indias millioner- og andre undertrykte folk, bare kan føre til svekkelse av den virkelige solidariteten. Arbeiderklassen i de høyt utviklede kapitalistiske land- herunder Danmark- og befolkningene i "u-landa" har felles fiender: Reaksjonen, monopolkapitalen, imperialismen. Til syvende og sist er det bare en slags solidaritet med "u-landa" som duger, og det er den kampen som arbeiderne, og alle framskrittsskrefter fører mot den hjemlige storkapitalen og mot den imperialistiske innflytelsen i Danmark.

HVORDAN OPPSTÅR DEN SLAGS "TEORIER"?

Meninger, betraktninger og teorier oppstår mere eller mindre tilfeldig i folks hoder, men aldri uten årsak. Det forholder seg på samme måten med gale teorier. Følgende kjennsgjerninger kan tjene til belysning av bakgrunnen for den absurde bestikkelses-"teoris" fremkomst.

1.) Under den 1. ste verdenskrig påviste Lenin at det i de høyt utviklede landa var framstått et særlig lag av "arbeiderledere" (pampene) som gikk storkapitalens ærende ved å passivisere og bedra arbeiderklassen. Dette laget kalte Lenin "arbeideraristokratiet", og han påviste at storkapitalen hadde råd til å "avlønne" det, bl.a. på grunn av utbyttinga av koloniene. (det står visst klart for alle at dette laget av villige kapitaltjenere også eksisterer i vår tid- og også i dagens Danmark).

-Lenin påviste også at de imperialistiske landas utplyndring av koloniene, som direkte forøkte storkapitalens profittmasse, naturligvis også indirekte, til en viss grad "gavnet" arbeiderklassen i utbytterlanda (og dermed også i de landa som handlet med de store utbytterlanda, f.eks. Danmark).

Den teoretiske "nyskapelsen" som noen "nymarxister" kaster på markedet, er ikke annet enn en absurd "vidreutvikling" av Lenins klare analyse: Lenin taler om et "arbeideraristokrati" som føres av storkapitalen, og om en arbeiderklasse, som til en viss grad "nyter godt av" koloniundertrykkelsen. De nye "marxister" som er skuffet over de danske arbeiderenes kampinnsats, stryker bare ordene "til en viss grad" og mener dermed å ha påvist at hele arbeiderklassen er et "arbeideraristokrati". Så enkelt er det.

2.) I de siste 10-15 år har den nasjonale befrielsesbevegelse i "u-landa" antatt et veldig omfang, og har tilføyet imperialismen harde slag. I de høyt utviklede kapitalistiske landa har brede kretser endelig fått øynene opp for "koloniproblemet", som det nå kalles.

Det står etter hvert klart for mange at den veldige forskjell mellom "dem" og "oss" henger sammen med den imperialistiske undertrykkelsen, men ikke alle drar den rette konklusjonen. I stedet havner noen i den mer eller mindre mystiske forestilling om at vi alle er "skyldige" ("imperialismens medskyldige"), og at det på sin måte er umoralsk eller syndig eller temmelig likegyldig å kjempe for flere sosiale goder, for kortere arbeidstid og så videre, kort sakt: å føre klassekamp, mens Indias millioner er underernærte.

-Den famøse bestikkelses-"teori" passer naturligvis som fot i hose til denne latterlige, småborgerlige sentimentalitet.

ER DET DA IKKE RIKTIG AT DE IMPERIALISTISKE LANDA OG DISSES VASALLER UTBYTTER "U-LANDA"?

Naturligvis er dette riktig, og vi kan rolig slå fast at den utbyttinga på sin måte er enda grovere, snedigere og mere raffinert enn for 50 år siden, da Lenin framsatte sin teori. Den gamle kolonialisme har blitt avløst av det fenomen vi kaller nykolonialismen. En kan regne med at de ekstraprofittene storkapitalen henter hjem fra "u-landa" i form av investeringsavkastninger, utnyttelse av ulike samhandelsforhold, ågerrenter på lån osv., fremdeles årlig beløper seg til et sted mellom 15-20 milliarder dollars (NB. Det må kraftig understrekkes at den slags beregninger bare kan være skjønnsmessige) eller et beløp omkring 1/10 av "u-landas" samlede nasjonalprodukt. Det er altså snakk om den groveste utbytting og utplyndring. Det er likeledes riktig at denne utbyttinga - nøyaktig som på Lenins tid - til en viss grad "gavner" arbeiderene i de kapitalistiske landa. Følgelig er det klart at det eksisterer et motsetningsforhold mellom "u-landas" befolkninger og de høyt utviklede kapitalistiske landas arbeiderklasse. Denne motsigelsen er vi revolusjonære kommunister fullt ut på det rene med- vinfremhever den og tar den i betraktning, da den til en viss grad kan hemme den felles kamp mot imperialismen. Ned gjennom historien er det tallrike eksempler på dette. Vi vet at utenlandske og hjemlige revisjonister er svært tilbøyelige til å neglisjere dette forholdet. Vi erkjenner derimot motsigelsen, og vi gjør det for å kunne understreke at vi her har å gjøre med et motsetningsforhold mellom forbundsfeller, mellom venner, og ikke et uloselig motsetningsforhold mellom motstandere, mellom fiender.

Samtidig framhever vi at den rellativt høye reallønn i de høyt utviklede kapitalistiske land ikke først og fremst er basert på utplyndringen av "u-landa".

Dette sees av den simple kjennsgjerning at de nevnte 15-20 milliarder dollars svarer til et sted mellom 1 og 2% av de høyt utviklede landas bruttonasjonalprodukt. En kan også ta det på en annen måte: De kapitalistiske monopolprofitter utgjør for øyeblikket rundt regnet 250 milliarder dollars. Utplyndringen av "u-landa" utgjør en 6-10 % av denne profittmassen. Resten, altså et sted mellom 94- 90 % fremkommer ved utbytting av lønnsarbeidermassene i de imperialistiske landa. Dette er de nakne fakta. Våre bestikkelses-"teoretikere" nekter, nekter bevisst å se disse kjensgjerningene i øynene. Kamerat Mao Tse-tung lærer oss at vi skal ha "sans for tall". Den kommunistiske bevegelse har alltid hatt vanskeligheter med elementer som med djevelens makt og vold ville motsette seg en grunnleggende kvantitativ analyse. Om disse typene sier kamerat Mao Tse-tung: "De har ingen tall i hodet, og resultatet er at de ikke kan unngå å begå feil".

-Det avgjørende i "u-landa"-problematikken er selvfølgelig ikke utbyttingens mengdemessige omfang, men det hundrefold viktigere at imperialismen- i våre dager først og fremst USA-imperialismen- holder "u-landa" fast i sitt kveletak og forhindrer eller hemmer den frigjøringen som kan igangsette den utviklingen av produktivkreftene som er den nødvendige basis for forbedrede levevilkår. Og denne frigjøring framkommer ikke ved hjelp av "u-lands-hjelpens" velgjørenhetssvindel eller ved absurd snakk om "bestikkelse" av Danmarks og andre lands arbeidere. Den framkommer ved å gå den veien Kina og andre har betrådt, ved kamp mot imperialismen. Denne kamp er internasjonal. Danske arbeideres kamp mot kapital og imperialisme er endel av denne kampen. Så enkelt er det. HVA SKYLDES DA DEN RELATIVT HØYE LEVESTANDARD I DANMARK OG ANDRE HØYT UTVIKLEDE KAPITALISTISKE LAND?

Vi kan slå fast at utplyndringen av "u-landa" naturligvis som omtalt, må med i bildet, men at denne har annenrangs betydning i forhold til :

- 1.) Arbeiderklassens og den sosialistiske verdensbevegelses kamp for å sikre, bevare og - med skiftende hell - utvide de sosiale goder eller med andre ord: Klassekampens resultater,
- 2.) den relativt kraftige utviklingen av produktivkreftene (den tekn. utviklingen og den dermed forbundene produktivitetsforøkelsen), som har betydd en voldsom skjerpelse av utbyttinga, men samtidig har muliggjort de tilkjempede reallønnsforbedringer (NB. Vi må i denne forbindelsen være klar over at det finnes anti-marxistiske teoretikere og også folk som ynder å kalle seg "marxister"- som på det groveste sammenblander begrepene utbytting og reallønn).

EN FELLES FIENDE.

Den danske arbeiderklassens problem er ikke at den lever "gødt", men at den lever elendig iforhold til de veldige muligheter som produktivkraftens utvikling frambyr. Det er reaksjonen, monopolkapitalen og kapitalens redskaper, de reformistiske lederene som sperrer veien noyaktig som reaksjonen, den internasjonale monopolkapitalen og imperialismens lakeier sperrer veien i "u-landa". Arbeiderklassen i de høyt utviklede kapitalistiske landa, og "u-landas" befolkninger har en FELLES FIENDE: Kapitalismen. Det er dette motsettningsforholdet som dominerer den nåværende historiske situasjon. De slag de kapitalistiske landas arbeiderklasse - og den Danske arbeiderklasse - retter mot monopolkapitalismen og reaksjonen er dermed ikke bare til gagn for den revolusjonære sak i deres eget land, men likeledes en maktfull støtte til de asiatiske, afrikanske og latinamerikanske folks revolusjonære kamp. Danske arbeidsfolk må ikke et øyeblikk være i tvil om at den dagelige klassekamp for økonomiske og sosiale forbedringer hører med i dette bildet. Ikke nære tvil om at virkelig solidaritet med de undertrykte og utbytta folk består i kamp mot våre egne kapitalister og mot Danmarks avhengighet av de imperialistiske hovedland, især USA.

HVEM TJENER DEN BESYNDERLIGE "TEORI" OM BESTIKKELSE AV ARBEIDERNE??
SNAKKET OM "SKYLD" OG ALLE DISSE MODERNE BOTS PREDIKENER?

La oss ta den nåværende overenskomstsituasjonen. Arbeiderklassen har mott fram med sine alt for beskjedene krav om visse lønnsforbedringer likelønn, en regulær indeksregulering, litt arbeidstidsforkorting og en ukes lenger ferie. LO's reformistiske ledere har allerede torpedert endel av kravene ved å boye seg for de nokk bekjente "samfunnsøkonomiske hensyn" som Svend Heineke & Co., "vismennene" og den til enhver tid sittende regjering roper opp om i tide og utide, da det jo alltid er artig for kapitalen å ha en passende reservearme av arbeidsløse lønstrykkere. Slik er kapitalismens logikk.

- Hvordan passer nå "teorien" om de bestukne og korumperte arbeidere inn i bildet? Hvem får seg en billig latter hvis det lykkes å innbille bare endel av arbeiderne at de goder de har, ikke er noe tilkjempet men først og fremst skyldes arbeidsgiverenes bestikkelser?

Er det noen tvil om svaret?